

Restance for det sidste Aars Skat, og det forlanges heller ikke i Forslaget, som det her er formuleret; men som Forslaget den Gang var formuleret, kunde man gøre den Indvending, at Vælgeren maatte have været Skatteyder i mindst 2 Aar. Dernæst vil jeg gøre opmærksom paa, at naar vi senere have faaet Kommunallovene af 1867 og 1868 for Landet og Købstæderne, og der i dem er indført den Betingelse, at Skatten skal være betalt af vedkommende Vælger, saa er det ret og rimeligt, at man ogsaa gør dette i det øvrige Land fastslaaede Princip gældende i Kjøbenhavn, naar man gaar til en Forandring af dennes Kommunallov af 1865. Endelig er det, selvfølgelig med fuld Føje, fremført fra flere Sider her i Dag; at naar man stiller den Betingelse, at vedkommende skal være Skatteyder med en vis Census, saa er det ikke tilstrækkeligt, at han melder sig som saadan. Det er netop det ejendommelige i Kjøbenhavn, at der er givet enhver Frihed til at melde sig til at svare Indkomstskat, hvorved det er lagt i hans egen Haand at bestemme, hvorvidt han vil være Vælger eller ikke. Dette kan føre til Misbrug, og det skal man undgaa. Der er ingen Anledning for mig til at besvare det Spørgsmaal, der blev fremsat af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds, om jeg har Oplysninger, der vise, at det er blevet misbrugt. Det ærede Medlem, som fremtræder som Forsvarer for Arbejdernes Interesser, har jo i denne Henseende ingen Grund til at beklage sig over Bestemmelsen, da han selv er overbevist om, at Arbejderne ere særlig omhyggelige for at betale Skatten. Naar det ellers ikke findes rigtigt at lade Folk, som paa Grund af Fallissement eller af andre Grunde ere blevne ude af Stand til at svare Skat, vedblivende være Vælgere, og dette Tilfælde særlig vil indtræde for de højere Klasser, saa forekommer det mig, at det ærede Medlem kunde lade den Sag passere for, hvad den er. Med Hensyn til Bestemmelsen i § 3, 1ste Stykke, om, at Valg til Borgerrepræsentantskabet foretages hvert 3dje Aar, er der jo fra flere ærede Talere rejst Betæneligheder ved at gøre den Forandring, at Valgene, i Stedet for nu at foretages hvert Aar, skulle foretages saa sjældent. Jeg skal ikke nægte, at et Hensyn for mig ved at opstille denne Bestemmelse ogsaa har været det, at det forekommer mig, at Borgerrepræsentationens Forhandlinger og hele Arbejde vil vinde i Ro, hvis der ikke sker Fornyelse af Forsamlingen saa hyppigt som nu eller blot hvert andet Aar. Jeg er ikke blind for

den Indvending, der kan rejses imod at lade Forsamlingen fornys med Halvdelen af Medlemmerne ved hvert Valg, men det forekommer mig, at disse Betæneligheder ikke ere saa store i Forhold til de Goder, der kunde vindes ved kun at have Valg hvert tredje Aar, at jeg for mit Vedkommende jo foretrækker, at Bestemmelsen vedtages uforandret, som den her er foreslaaet. Men det er i øvrigt et Punkt, hvorom der kan forhandles senere. Der er endvidere med Hensyn til Overgangsbestemmelsen i § 29 om de nuværende Borgerrepræsentanters Afgang ved Lodtrækning gjort den Indvending, at dette vilde kunne føre til Vilkaarlighed, og at det vilde være naturligt at lade dem afgang efter Aldersorden. Jeg kan erkende Berettigelsen af denne Indvending, og jeg skal være meget villig til at imødekomme Forslag om Forandring i saa Henseende. — Ja, jeg tror hermed at have omtalt de forskellige Punkter, der bleve berørte af den ærede Taler og skal saa slutte med indtrængende at anbefale det høje Ting endnu denne Gang at gaa til en indgaaende Behandling af Forslaget, saaledes at det maatte kunne lykkes at komme til Enighed om denne Sag.

Alf. Christensen: Det er nogle Udtalelser fra de ærede Medlemmer for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) og 6te Valgkreds (Hammerich), der kalde mig frem. Jeg havde ventet, at naar disse to ærede kjøbenhavnske Kolleger og Modstandere toge Ordet angaaende denne Sag, vilde de være overordentlig glade og tilfredse derved, og at de vilde indrømme, at det er strenge Fordringer, de stille til os andre. Talen lød imidlertid helt anderledes. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds meddelte endda til min store Overraskelse, at det var store Indrømmelser, Højre her havde gjort. Jeg er ikke i Stand til at se disse Indrømmelser. Jeg er navnlig heller ikke i Stand til med de ærede Medlemmer for Kjøbenhavns 4de eller 6te Valgkreds at dele det Syn paa Bevarelsen af den konservative Sag, som de Herrer udviklede i deres Foredrag. For mig staaer det saaledes, og jeg tror, jeg tør smigre mig med, at jeg — de to Herrer kjøbenhavnske Kundskaaber ufortalt — ved lige saa god Besked med kjøbenhavnske Valgforhold som de, ja maaske nok saa god. Under den nuværende politiske Alliance i Kjøbenhavn er det saa, at de samlede Oppositionspartier have Flertal. Det havde de i Fjor og det have de i Aar, og det ville de blive ved at have, saa længe Par-